

De wereld door de ogen van Suus

Een reisgids voor de Suzanne pelgrim

beleef de wereld zoals Suus · grappen en grollen · klim met Suus mee naar de top · reisblunders · warm en koud, hoog en laag · met bijdragen van doorgewinterde Suzanne pelgrims

© 2018 Uitgeverij Wijnia-Boter & co.

Alle rechten voorbehouden.

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen, in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Eerste druk 2018

Omslagfoto: Suzanne in de woestijn van Huacachina, Peru (foto door Corinne Boter)

Voorwoord

Deze reisgids geeft een overzicht van de vele plekken op de wereld die Suzanne ooit heeft bezocht en is geschreven vanuit de ogen van haar reisgenoten. Door de vele anekdotes en afbeeldingen voelt het alsof de lezer de reis beleeft zoals Suzanne die ooit beleefde. Dit is dus de ideale reisgids voor de Suzanne pelgrim die het pad naar ware Suzanneheid wil bewandelen.

Loop met Suus mee door bergen en dalen, overnacht met haar in de Andes in een veel te dunne slaapzak, beleef met haar de bruisende cultuur van Landsmeer en lach om de grappen en grollen die gemaakt zijn op reis.

Veel reisplezier!

De auteurs,

Lieke Wijnia & Corinne Boter

Inhoud

Europa.....	7
Nederland.....	9
<i>Hapert</i>	10
<i>Aarhus - Tilburg</i>	11
<i>Amsterdam</i>	12
<i>Friesland</i>	13
<i>Utrecht</i>	14
<i>Tilburg (2)</i>	15
<i>Amsterdam (2)</i>	16
<i>Utrecht (2)</i>	17
<i>Landsmeer</i>	18
<i>Bollenstreek</i>	20
<i>Den Haag</i>	21
Duitsland.....	23
<i>Berlijn</i>	24
<i>Berlijn (2)</i>	25
Italië	27
<i>Brindisi</i>	28
<i>Bologna</i>	30
Turkije.....	31
<i>Alanya</i>	32
Verenigd Koninkrijk.....	33
<i>Londen</i>	34
Frankrijk.....	35
<i>Parijs</i>	36
<i>Elzas</i>	37
Oostenrijk.....	39
<i>Ergens in de bergen</i>	40
Roemenië	43
<i>(De weg naar) Boekarest</i>	44
Spanje.....	47
<i>Barcelona, Valencia, Cádiz, Sevilla, Madrid en (weer....) Barcelona</i>	48
<i>O Cebreiro, Galicië</i>	50
<i>Santiago de Compostella</i>	52

Noord-Amerika	53
De Bahama's	55
<i>Somewhere on a beach</i>	56
United States of America	57
<i>Het zuidoosten van de V.S.</i>	58
<i>New York (onder anderen)</i>	60
Zuid-Amerika	63
Brazilië	65
<i>Ocara en Fortaleza</i>	66
Peru	67
<i>Machu Picchu</i>	68
<i>Nazca</i>	70
Midden-Amerika	73
Costa Rica	75
<i>San Miguel</i>	76
Cuba en Nicaragua	77
<i>Havana & Léon</i>	78
Azië	81
Thailand	83
<i>Petchaburi, Bangkok, Ko Tao en Ayutthaya</i>	84

Europa

Nederland

Suzanne als ~~reis~~leider spelleider

Dat Suzanne een ijverig en kundig wetenschapper is, dat heeft zij met haar promotie wel bewezen. Maar wellicht is het minder bekend dat ze ook een zeer bedreven én fanatiek spelletjesspeler is. Dat heb ik al meer dan eens mogen ervaren tijdens de familieweekenden van de familie Boter. Tijdens die weekenden laat ik mij vaak, als ik in een welwillende bui ben, overhalen om mee te doen met een spelletje. Dat kan bijvoorbeeld gaan om het spel *30 Seconds*. Bij dat spel is het de bedoeling om omschrijvingen te geven van begrippen, woorden, namen, titels en wat dies meer zij. De andere leden in je team moeten dan raden wat je omschreven hebt. Zo strijden er verschillende teams tegen elkaar.

Als er iemand meedoet die niet zo vertrouwd is met het spel, dan is Suzanne graag bereid om de spelregels nog even uit te leggen. Je krijgt dan vooral te horen wat er allemaal *niet* mag: geen hoofdletters, geen geneurie, geen afkortingen, geen gebaren, en nog een heel rijtje meer. Door die inleiding laat ik mij echter niet uit het veld slaan, en als ik aan de beurt ben en – meegevoerd in het algemene fanatisme – vol opwinding aan mijn omschrijving begin, dan stijg ik boven mezelf uit en schud zomaar een in mijn ogen prachtige volzin uit de mouw. ‘Tjonge, waar haal ik het vandaan?’, denk ik dan bij mezelf. Maar negen van de tien keer klinkt boven alles uit de stem van Suzanne, die mijn omschrijving onverbiddelijk afschiet: ‘Fout, hoofdletter gebruikt!’ ‘Nee, dat mag niet, stukje gezongen!’ De eerste keren realiseer ik me dat ik inderdaad fout zat, en laat ik mij nog niet uit het veld slaan, maar gaandeweg gaan de schoudertjes toch wel hangen. Zeker als ik dingen te horen krijg als: ‘Stop, je mag in de omschrijving geen woorden gebruiken met meer dan vier lettergrepen!’ ‘Onjuist, te veel bijvoeglijke naamwoorden gebruikt!’ ‘Afgekeurd, je knipperde met je ogen!’ Uiteindelijk zit ik als een sidderend hoopje mens verscholen in een hoekje van de bank, en durf ik nauwelijks nog een woord te uiten. Elke keer als ik aan de beurt ben, en dan toch zwetend en stamelend een omschrijving heb gegeven, wacht ik angstig het oordeel van Suzanne af. De enkele keer dat zij blijft zwijgen, maakt zich een euforisch gevoel van mij meester: ‘Hoera, ik hoor niets, ik heb aan alle regels voldaan! Ik ben ontsnapt aan de *30 Restrictions* van Suzanne!’ Of mijn teamgenoten dan ook nog uit de voeten kunnen met mijn omschrijving, maakt mij dan eigenlijk niet zo veel meer uit. Zo krijgt het spel voor mij een heel andere invulling dan eigenlijk de bedoeling is. Dat je te maken kunt krijgen met zulke strenge spelleiders, dat vertellen ze er in de spelregels niet bij!

Suzanne, als ik me even direct tot jou mag richten: je begrijpt natuurlijk wel dat ik het juist heel leuk vind dat je je zo vol overgave in een onschuldig spelletje kunt storten. Jouw enthousiasme en gedrevenheid geven wat mij betreft meer cachet aan het spel. Als je een spelletje doet, dan moet je het ook goed doen. En ik zal mij bij een volgende gelegenheid dan ook weer graag onderwerpen aan jouw strenge maar rechtvaardige oordeel!

Ewout

Aarhus - Tilburg

Lieve Suzy Q,

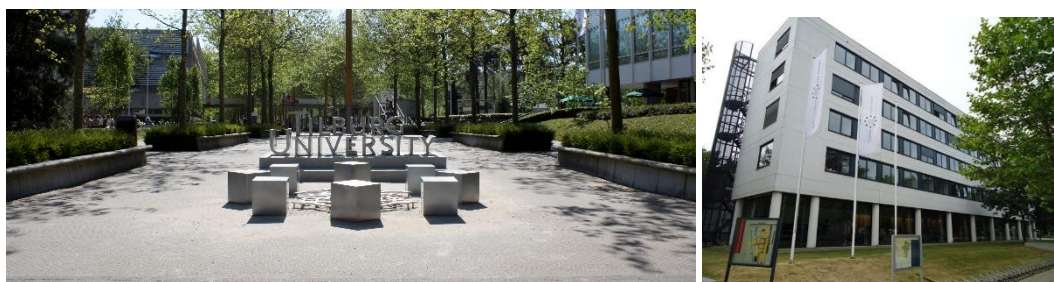
Als ik denk aan de plekken waar wij samen zijn geweest, zijn er twee plekken onontkoombaar: Kamer D236 en Aarhus.

Of jouw bezoek aan Aarhus voldoet aan de criteria van een pelgrimage laat ik aan jouw als expert over, maar weet wel dat ik het enorm heb gewaardeerd dat jij in een voor mij hele moeilijke tijd, daar als stralend lichtpuntje wat vrolijkheid kwam brengen. Wat was het fijn om in deze vreemde omgeving voor een paar dagen een bekend gezicht te zien.

Een ook onze tijd samen in Tilburg voldoet wellicht niet aan de pelgrimage checklist. Maar, ik weet nog dat Paul kwam vertellen dat ik, na het vertrek van Mirella, een nieuw kamergenootje zou krijgen. Je was eerst bij iemand anders op de kamer geplaatst, maar Paul had bedacht dat het leuker/ beter/ etc. zou zijn als je bij mij kwam zitten. Ik zei, "Nou, Paul. Ik zit eigenlijk heel erg fijn zo in mijn eentje. Dan kan ik lekker doorschrijven." Wat ik toen nog niet zag, en Paul blijkbaar al wel, dat het zitten met jou op de kamer me nog veel meer stimuleerde in het schrijven. Ik koester de gesprekken die we hadden, over sacraliteit, wandelen, verschillende ervaringen van tijd, en, niet te vergeten, Beyonce en Agatha Christie. Want vroeg of laat, tot mijn groot genoegen, kwamen deze Grandes Dames altijd wel ergens weer even om de hoek kijken. Onder het genot van een kopje Hibiscus thee. Dat dan dan weer wel. ("Ik ben DOL op hibiscus thee" - ja, ik zei het echt).

Lieve Suzy, ik kon voor dit reisboek niet kiezen tussen Tilly en Aarhus, en koos ze allebei. In de pelgrimage van mijn leven ben jij onlosmakelijk met deze twee plekken verbonden. Hopelijk komen daar in de jaren die voor ons liggen nog heel veel mooie en waardevolle plekken bij, waarover we dan later weer sterke verhalen kunnen vertellen. Want, verhalen maken het leven pas écht waardevol.

- Lieke

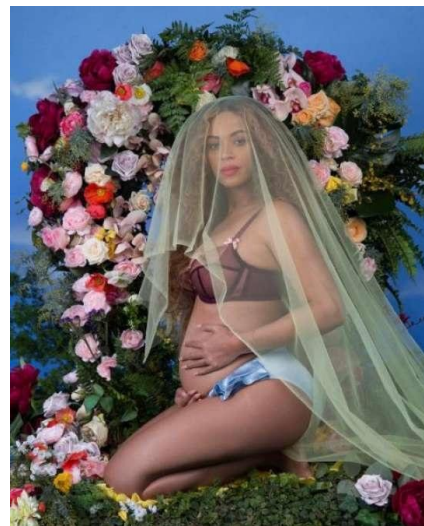
AARHUS - TILBURG - AARHUS - TILBURG - AARHUS - TILBURG - AARHUS - TILBURG

De Beyhive

Door: Eveline Boter

U kent Suzanne natuurlijk als een onderzoeker van de pelgrimage. Wat weinige weten is dat Suzanne zelf ook een devoot vrouw is. Indien u een ware Suzanne van der Beek ervaring wenst, dient u zeker haar eigen aanbidingsplaatsen te bezoeken. Deze zijn over de hele wereld verspreid en betreffen elke plek waar mevrouw Beyoncé Giselle Knowles-Carter ooit gezongen heeft. Beyoncé is een bekende popartiest die bekend staat om haar dansbare, innovatieve en maatschappijkritische muziek. Suzanne rekent zich tot de religieuze groepering die zichzelf de *Beyhive* noemt. De Beyhive aanbidt Beyoncé als een heilige “world’s mother” of “queen” waarbij zij troost en inspiratie vinden. Aanbedding vindt bij voorkeur met andere leden van de Beyhive

plaats, door bijvoorbeeld samenzang van Beyoncé’s liederen, ook liederen van haar vroegere popgroep Destiny’s Child worden graag gezongen, dit onder het genot van het traditionele citroenlimonade. Andere activiteiten bestaan uit het onderzoeken en bespreken van de exegese van de liedteksten van Beyoncé. Wie is bijvoorbeeld toch *Becky with the good hair*? Waartoe geeft Beyoncé opdracht wanneer ze *To the left* zingt? Ook middels het dagelijks taalgebruik vereert de Beyhive hun Redder, zo zou je Suzanne kunnen betrappen op het uitspreken van een zin in Beyoncé-lingo zoals ‘She Slayed’ of simpelweg ‘slay’ waarmee een positieve handeling, prestatie of staat van zijn kan worden

aangeduid. Op verscheidene internetplatforms maken leden van de Beyhive zichzelf kenbaar middels het gebruik van de bij-emoji. Het hoogtepunt van aanbedding vindt echter plaats wanneer de Beyhive samenkomt om hun heilige moeder in levende lijve te horen zingen. Suzanne heeft dit genot al een keer mogen ervaren in het samenzijn van gelijkgestemde familieleden en vrienden. Ten tijde van dit schrijven staat haar een tweede pelgrimage naar de ArenA te Amsterdam te wachten, waar Beyoncé ditmaal met haar echtgenoot Jay-Z haar

volgers zal toezingen.

Wist je dat.... Suzanne zelf een stuk over Beyoncé schreef? Het stuk, getiteld *Queen mother: how Beyoncé evolved into the world’s mother* (2017) is te vinden op de website van DiggIt Magazine. <https://www.diggitmazine.com/column/queen-mother-how-beyonc-evolved-world-s-mother>

Friesland

Utrecht

Beste Suzanne,

Met hoofdredacteur André grap ik weleens dat ik het contact met de Jacobsstaf-lezer verlies omdat ik al zo lang niet meer op pelgrimstocht ben geweest en niet meer weet wat er speelt binnen de pelgrimsgemeenschap.

Maar nu krijg ik zomaar de kans om op 'Suzanne pelgrimstocht' te gaan ... Toch vrees ik dat deze tocht mij niet veel verder zal voeren dan Utrecht. Daar ontwikkelden we uit onze voorliefde voor film en pelgrimeren Cinema Camino.

Als film liefhebber weet jij natuurlijk dat je de mooiste reizen maakt in het duister van de filmzaal en dat je daarvoor helemaal niet uit je stoel hoeft te komen. Tijdens Cinema Camino trokken we door griezelige Spaanse dorpjes, ontmoetten we een Duitse cabaretier met een burnout, vergezelden we twee Franse zwervers die er nogal ketterse gedachten op na hielden, zagen we een Limburger in zijn eentje worstelen omdat zijn vrouw naar Santiago liep en liepen we met de 'uitgetamponeerde' dames Tosca en Anita door Brazilië.

Het was een groot genoegen om deze reis samen met jou (en Bart) te maken. Nu heb ik begrepen dat je naast pelgrimfilms een zwak hebt voor horrorfilms. Daarom als cadeautje de film *Santiago de Sangre* (<https://vimeo.com/68707258>). Bloedstollend!

Jasper Koedam

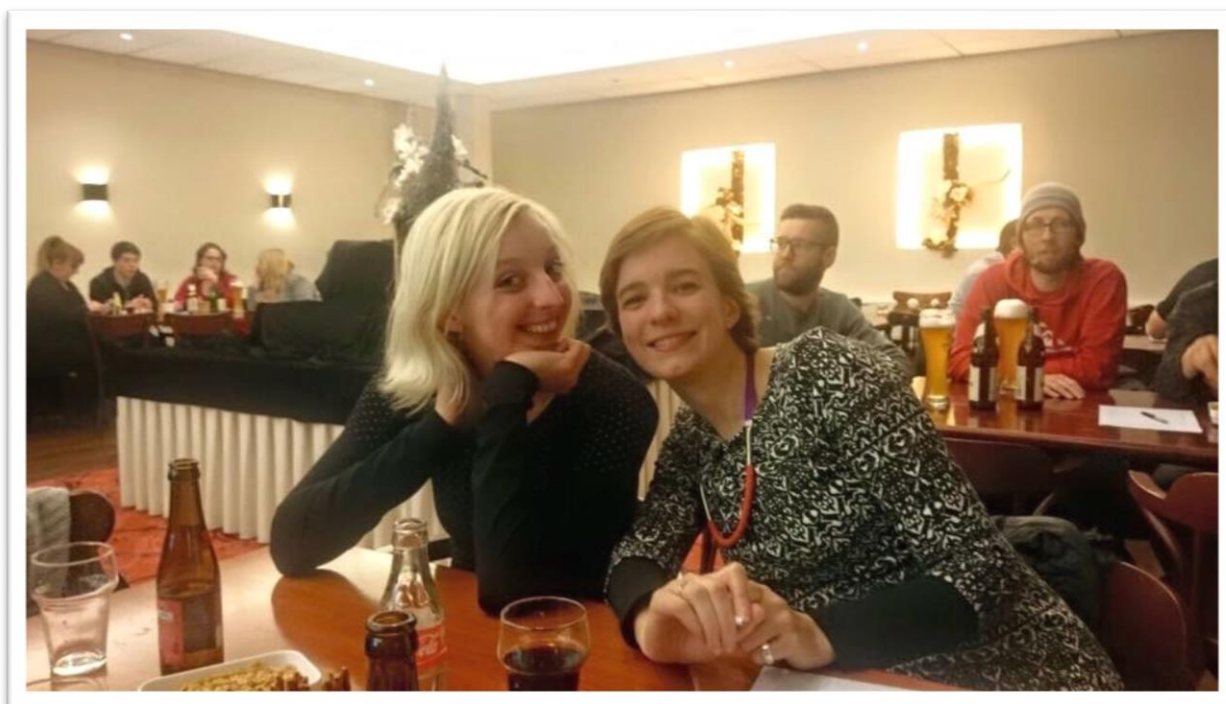

Tilburg (2)

Lieve Suzy Q,

Een plek die we samen (meerdere malen) aandeden in jouw pelgrimage des levens is de mensa van Tilburg University. De bingo- en pubquizavonden die we hier doorbrachten waren echte feestjes! Met schaalpjes pinda's, biertjes en bingokoningin Lieke wonnen we prachtige prijzen bij de bingo: klemborden (een kniesoor die lette op de grammaticale foutjes) en mooi roze lantarens (ok de fietstocht door de regen deed de kleur niet veel goed... maar toch!) en een heus voedselpakket waar we nog een avondje lekker van gegeten hebben in Amsterdam. Maar ook bij de pubquiz waren we als de Aardappeleters zeker niet onverdienstelijk al was het maar door onze dansomlijstingen bij de muziekvragen. De mooie avonden zorgden voor de broodnodige afleiding tijdens het harde werk aan de dissertatie. En die dissertatie is nu af! Van harte gefeliciteerd met deze prachtige prestatie en ik wens je veel geluk toe in de volgende plek die aandoet tijdens je pelgrimage.

Liefs Inez

Op reis met Suzanne...

Er was eens... een collega van Suzanne, de een aan de Universiteit Tilburg en de ander aan de Vrije Universiteit te Amsterdam, die tevens een vriendin van ons, Loes Bakker en Guus Scholten, is. Suzanne deed een promotieonderzoek, naar de beleving van pelgrims. Of wij interesse hadden? Of Suzanne interesse had? Want we waren nog niet eens op stap geweest, sterker nog, we gingen niet op stap, we gingen op de fiets. Dat zijn toch van die minderwaardige pelgrims? Maar niet bij Suzanne bleek al snel.

Ja, wij hadden interesse want ik (Guus) ben niet voor niets gepromoveerd. Dat trekt.

Na enige tijd kwam er een uitnodiging, toch nog een beetje onverwachts. Wat we van de Balie vonden? Dat vonden we een prima Amsterdamse plek.

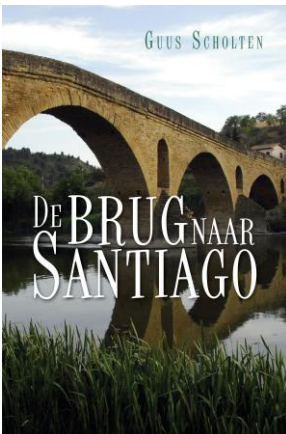
Hoe spreek je af als je elkaar niet kent? Een blonde jonge dame, dat kan niet missen. En het kon inderdaad niet missen. Daar zat ze: een leuke, frisse jonge dame met spierwit haar en ze was toch echt niet gepensioneerd. En mooie grote ogen en altijd een lach op het gezicht.

Er ontsprong zich een gesprek, heel levendig. Wat wij van zo'n pelgrimstocht dachten? En wat wij dachten te ervaren? Waarom we die fietstocht gingen maken?

Ik, Guus, was net met pensioen en sukkelde met de zin van het leven; Loes had haar eigen praktijk en sukkelde met een man die sukkelde met de zin van het leven. Gelukkig niet zwaar. Maar we wilde wel een streep zetten tussen het oude werkzame leven en het nieuwe minder arbeidzame leven. Statussen vallen weg, collega's verdwijnen naar de achtergrond. De hobby's tasten zich op, maar met welke ga je beginnen. Een boek schrijven!! Zoals velen doen.

Er ontspon zich een mooie wederzijds gesprek over spiritualiteit, wat dat betekent en hoe wij dat zien en gebruiken op onze tocht. Ja natuurlijk onze meditaties. Maar verder... Suzanne was een goed luisteraar en goed interviewer. Het werd daardoor een heel mooi gesprek waardoor de toon voor de toekomst was gezet. We zagen elkaar regelmatig.

Al meteen bij de eerste bijeenkomst te Amsterdam waar wij info voor onze fietstocht kregen. Daar ontmoetten we ook Suzannes moeder.

Dat boek is in ieder geval gelukt. Dat heeft Suzanne in de leesgroep van het Genootschap van Santiago besproken, waar wij bij mochten zijn. Ook weer zo'n moment waar veel spiritualiteit over tafel komt, waar veel gezegd mag worden, waar veel geluisterd mag worden, waar veel gedeeld mag worden. Dat straalt Suzanne uit en dat bereikt ze ook. Heel mooi.

We zijn elkaar blijven zien, bij de Camino Academie, bij de wandelingen in Amsterdam die we af en toe bezoeken, bij mijn lezing over onze tocht... En die tocht is gelukt, zoals de foto onder laat zien.

We hopen, Suzanne, dat jouw tocht na je promotie doorgaat, doorloopt, niet alleen op de Camino en al die vele (zij)wegen die je kunt inslaan. Maar dat er een plek is waar je prachtige

kwaliteiten ten volle verder tot bloei mogen komen.

Loes en ik, Guus, wensen je heel veel succes en tot ziens

Suzanne is een prominente pelgrim. Ze heeft al heel wat stukken van diverse camino's gelopen. Vaak samen. Daarover doet ze verslag op Facebook en zo neemt ze je mee op haar reis. Altijd boeiend om mee te maken. Ik voelde me ook meegetrokken toen ze, samen met anderen, de filmdag van de Camino academie organiseerde. Het was een succesvolle dag, waar heel veel pelgrims zich naar toe lieten lokken en Suzanne kan deze dag rekenen tot haar successen.

Je moet het maar aandurven: een hele dag alleen maar pelgrimsfilms laten zien. Suzanne ging de uitdaging aan en wist er een mooie dag van te maken. Ze wist een aantal collega's te interesseren om de films in te leiden en zo kreeg de dag ook een wetenschappelijk tintje.

We werden meegeslept in deze pelgrimsverhalen. Sommigen hadden het karakter van een documentaire en sommigen waren echte speelfilms. Ernst en humor. Van alles was er te beleven.

We zijn blij met Suzanne in het bestuur van het Genootschap. Haar inbreng is de inbreng van een jongere generatie en dat is wat het Genootschap nodig heeft.

Suzanne, blijf actief en blijf ons meeslepen met pelgrimages.

Peter Hesseling
Voorzitter van het Nederlands
Genootschap van Sint Jacob

Ijskoud mirakel

Mensen, het zijn beweeglijke wezens. Zijn ze niet aan het werk, dan zitten ze wel op de fiets, rijden ze in de auto of staan ze op de veerpont op weg naar hun werk tientallen kilometers verderop. En hebben ze eens een paar weken vrij, dan moet je niet gek opkijken als ze lachend een vliegtuig pakken om nóg verdere oorden op te zoeken.

Vroeger was alles ongetwijfeld beter, maar ook onze voorouders toonden zich nauwelijks tevreden met het aanblik van de paar vierkante kilometers om hen heen. Nee, zij hadden eveneens behoefte aan een belevenis die een fors aantal dagtochten van vandaan lag. Het liefst een religieuze *experience*, want als je jouw tripje een 'bedevaart' kunt noemen heeft dat toch wat meer cachet. Tel daarbij dat een tocht naar een heilige plek je ook nog van lastige kwaaltjes of zonden verlost. Dus hop, dacht menig Middeleeuwer, raap die staf en buidelzak bijeen en wandel naar pak 'm beet Santiago de Compostella.

Ook de 21^e eeuw kent zijn traditionele en moderne varianten van de pelgrimage, zo leert jouw proefschrift. Bedevaartgangers willen ondanks de alomtegenwoordigheid van online blogs, social media en livestreams de crypte van Sint-Jakobus liever zelf zien. Misschien uit religieuze overwegingen, maar misschien ook uit een minder strikt gedefinieerde hang naar spiritualiteit. Wie een lange reis aflegt naar een bestemming die drommen gelovigen trekt, is zelf ook vaak vatbaar voor hun begeestering.

Bestaat in Nederland eigenlijk nog zo'n collectieve reis naar mirakelsteden? In het diepe zuiden van Limburg hebben veel plaatsjes officieel nog de status van bedevaartsoord, maar grote menigtes trekken die niet. Het dichtst in de buurt komt Amsterdam misschien, met Stille Omgang in hartje centrum waar jaarlijks ettelijke duizenden mensen aan deelnemen. Toch halen deze vormen van devotie het niet bij een de extase waarin Nederlanders verkeren als ze getroffen worden door een ander terugkerend wonder: vrieskou.

Als de temperaturen tot onder het vriespunt zakken, prevelen veel Nederlanders een nog nauwelijks hoorbaar gebedje. Houdt de vorst vervolgens een paar dagen stand, dan klinkt een luid halleluja. Want de ijslaag die zich op slootjes en meertjes vormt is een waarlijk godswonder, zo is de opvatting in de polder. Een bedevaart met traditionele schaatsen en Unox-muts naar de dichtstbijzijnde wateren voltrekt zich spontaan.

Ook jij, Suzanne, wilde in 2012 het Nederlandse natuurijs weleens zelf aanschouwen. Een snijdende wind trotseren fietste je naar Landsmeer, waar al veel andere aanbidders van het heilige ijs waren samengekomen. Met dikke wanten en een trui liet je al zien één van hen te zijn, maar het echte participerende onderzoek begon pas nadat je de schaatsen onder de voeten had gebonden. Glijdend over het ijs beleefde je zelf het mirakel van de schaatspret, lekker in beweging.

Huub

Een camino van Suzanne:

Camino der Lage Landen - Regio Bollenstreek/Rijnland Etappe 13 zaterdag 28 april 2018

Zandvoort station - Haarlem Rosenstock Huesseyhuis - station Haarlem: 11 km

Het Rosenstock Huesseyhuis, het voormalige Jacobs Godshuis is gevestigd op nr. 10, Hagestraat.
Hier vond de overdracht plaats van de bourdon aan de regio Amsterdam.

Proficiat, Suzanne met je promotie en veel geluk en succes
toegewenst op al je verdere levenspaden, Lidwien

Den Haag

Regio den Haag gaat 'nieuw pelgrimeren' met Suzanne

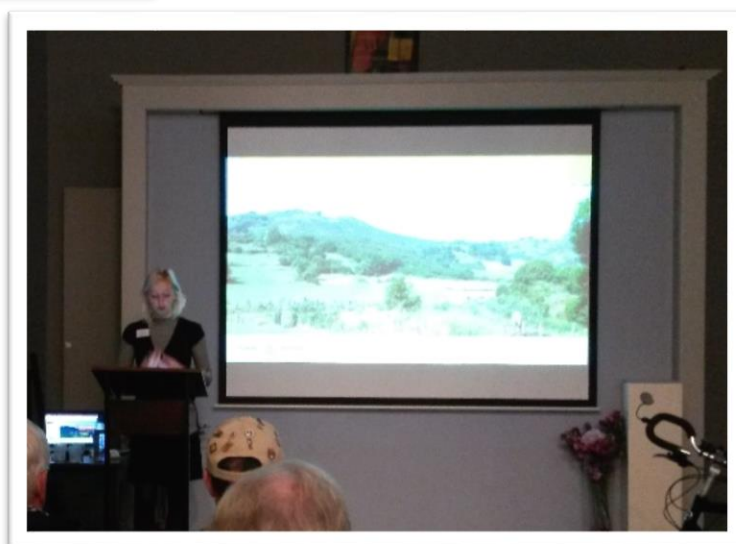
Altijd al willen weten hoe je met zo min mogelijk bagage kan pelgrimeren? Of hoe je met de nieuwste middelen, zoals gps en social media kan pelgrimeren. Suzanne heeft ons samen met anderen meegenomen op dit thema. We moesten uiteraard zelf aan de slag.

Zoals elke pelgrimtocht moet ook deze voorbereid worden. Suzanne heeft ons peentjes doen zweten. Pelgrimeren is je afhankelijk weten van anderen en niet altijd in controle zijn. Maar op het "moment suprême" stond daar een gedegen "tocht". Eerst nog even de theorie in een mooie verpakking. Deze theorie heeft haar uiteindelijk doen promoveren. Mooi dat we daarbij een inkijkje gehad hebben.

Na de theorie in het "echt". Wat te doen als je een afstand moet overbruggen die je niet meer lopend kan, of hoe vind je een slaappleaats, of andere praktische zaken. Iedereen ging enthousiast aan de slag. We kijken op een geslaagde tocht terug. Zeker het zelfwerkzame deel was geslaagd. Niet alleen de regiocommissie kijkt terug op een geslaagde dag, ook uit de reacties van de deelnemers komt naar voren dat dit een geslaagde tocht is geweest. Al zal niet iedereen de gepresenteerde mogelijkheden gaan gebruiken.

Reactie Suzanne: Wat fijn om te horen! We vonden het zelf ook erg leuk om te doen, en we hebben er veel van geleerd. Nog bedankt ook voor het cadeautasje - de truffels zijn inmiddels op :)

Namens de regio commissie den Haag
Nederlands Genootschap st Jacob
Rolf Voormolen en Inge Grootewal

Duitsland

Van hús met Suus

Ik ken weinig mensen die zoveel reizen als jij, Suus. Is het niet voor je broer naar Costa Rica of voor je proefschrift naar Spanje of de US, dan ga je wel backpacken in Zuid-Amerika of ach, waarom ook niet, je pikt ook nog een weekje Egypte mee. Twee keer maakten we samen een reisje. Zo gingen we in 2016 samen met Yrene een weekend naar Berlijn. Hierbij 3 bezienswaardigheden die leuk zijn om met Suus te anschauen en 2 locaties die wij voor de lezer uitprobeerden maar je best kunt overslaan:

BIER IN KREUZBERG

Met een slaapplek in de wijk Kreuzberg zit je goed! Zelfs al zit je in de goedkoopste, crappy AirBnB van heel Berlijn (want hé, wie heeft er warm water nodig tijdens het douchen). Kreuzberg, het Utrechtse Lombok van Berlijn!

Bier und vegan bratwurst

KURFURSTENDAM

Wie aan Berlijn denkt, denkt aan raves, bier en hipsters maar die ga je niet vinden bij de Kurfurstendam. Na een avondwandeling waar de gemiddelde pelgrim U tegen zegt hebben wij proefondervindelijk vastgesteld dat het niet altijd en overal feest is in Berlijn.

KLUNKERKRANICH

Wat mij betreft de ontdekking van het weekend! Vind de verborgen lift, wees bereid om zeker een half uur in de rij te staan en vergeet je ID-kaart niet!

MAUERPARK

Met mooi weer is het heerlijk toeven in Mauerpark maar ga er niet op zondag naartoe. Tenzij je van massale karaoke-sessies en slechte muziek houdt... Overigens zijn er verderop in het park wel leuke nieuwe bands te ontdekken.

Lieve Suus, zullen we dit gauw weer eens doen?

X Rike

Berlijn (2)

Eerste keer Berlijn was ganz geil, super koud en een heftige geschiedenisles, waarbij Suus en ik alle musea in 4 dagen hebben kunnen bezoeken. Muskelkater!

Renée

(Wordt vervolgd)

Italië

Brindisi

Lieve Suus,

We hebben met de trulie's al heel wat leuke dingen meegemaakt. Zo zijn we in 2011 met z'n vieren naar Brindisi geweest, waar Fran haar familie een huisje had. We hebben met dat heel lelijke autootje heel veel plekken in de buurt bezocht zoals Alberobello, Ostuni en Matera.

Natuurlijk hebben we ook hier veel grappen en grollen gemaakt. Een kleine selectie:

We stellen ons voor dat je ook je bilspleet in moet smeren met zonnebrand. Later zegt Co: je gezicht is zonnebrand! We komen tot de conclusie dat je dus met je gezicht iemand in moet smeren. Ook iemands bilspleet.

Suus probeert 'scharen' te zeggen maar komt niet verder dan 'kreeftdingen'.

Renée: deze heilige laat al een beetje los (over haar armbandje).

Suus: wie is het?

Renée: Jezus.

Als Fran het woord tiramisu hoort wordt ze helemaal wild (zegt ze). Ze wordt 10 keer zo groot! Ze scheurt uit haar kleren maar gelukkig groeit haar haar en schaamhaar ook heel erg waardoor ze helemaal bedekt is.

Bologna

Turkije

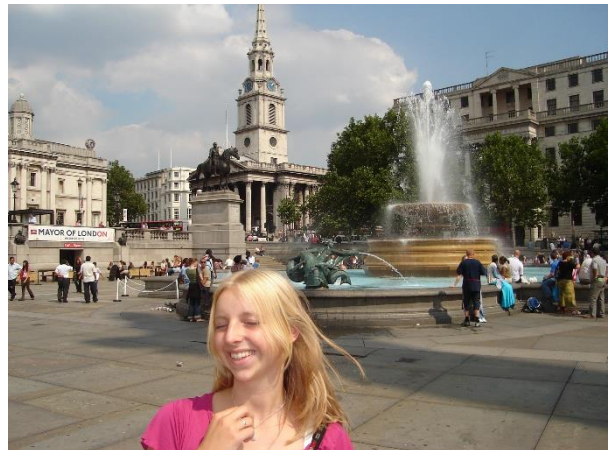
Alanya

Verenigd Koninkrijk

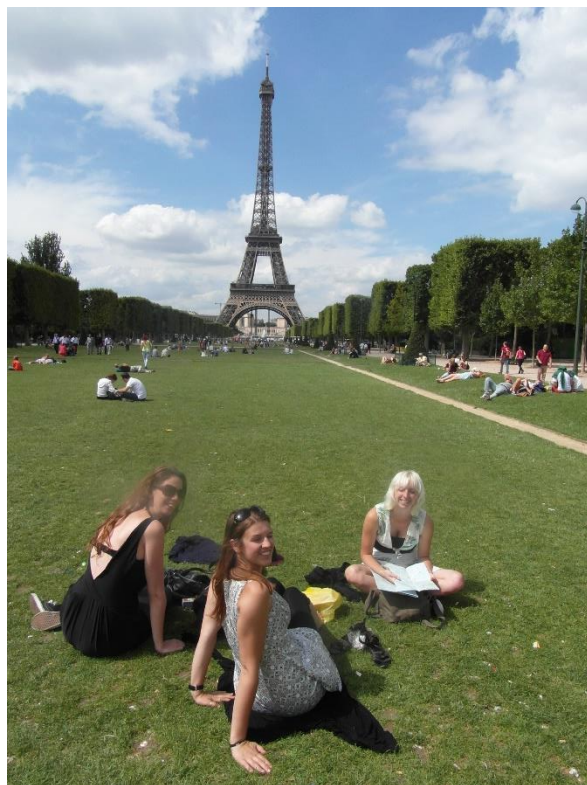
London

Frankrijk

Parijs

Elzas

Suzanne en Corinne, die op de dag af twee maanden schelen, zijn al vanaf hun geboorte de beste maatjes en dat is zo gebleven tot de dag van vandaag.

In 1992 gingen we met ons gezin en dat van Annemiek kamperen in de Elzas. We vonden een mooie camping in Aubure, temidden van de heuvels. Keuteldagjes op de camping, lange wandelingen door de bergen en bezoeken aan mooie stadjes vormden het programma van deze heerlijke vakantie. Suus en Co waren van opstaan tot slapen gaan onafscheidelijk.

Ondernemingslust en zelfvertrouwen zijn al te zien op de foto waarop de meisjes het stuur zelf in handen nemen. Suus, per slot van rekening twee maanden ouder dan Co, eist de hoofdrol voor zich op.

De foto hieronder is gemaakt aan het Lac de Gérardmer. Het bijschrift dat Jeanette er indertijd naast zette, luidt: “waarover...”. Inmiddels kunnen we die vraag beantwoorden. “Co, waar ga jij je proefschrift over schrijven?” “Ik denk iets met geld en vrouwen; lijkt me vet gaaf. En jij, Suus?” “Geld boeit me niet zo; ik denk eerder aan mensen die een eind gaan lopen om God te vinden.” “Ook kicken. Zal ik dan paranimf zijn bij jou, en jij bij mij?” “Doen we.” Raadsel opgelost.

Gerard en Jeanette

Oostenrijk

Suus is niet zomaar als pelgrim op de camino beland, ze is ervoor gemaakt! Lange afstanden afleggen gaat niet om fysiek maar om mindset. Mijn zus heeft een eigen manier van wandelen ontwikkeld, waardoor afstand, stijgingspercentage en hitte onbelangrijk worden.

De training begon vanaf jongs af aan en als grote broer was ik daarbij. Hoogtestages in de Alpen en Pyreneeën, lange en vochtige etappes in Wales en Ierland, brandende hitte in Zuid-Frankrijk en Italië, onvoorspelbare wandelingen buiten gebaande paden in de Ardennen. Deze bikkelharde trainingsuren tijdens vakanties met ons gezin vormden Suus tot de ideale pelgrim. Wat is haar geheim?

Het brein van Suzanne staat altijd aan, met een leeg hoofd kun je immers niet promoveren. Maar er worden ook activiteiten gepland voor vrijwilligerswerk, uitjes met vriendinnen, praatjes bij tal van gelegenheden, bestuursfuncties doorgenomen enz. Maar eenmaal in de race schakelt Suus over naar kilometervreter. Het recept is simpel: oordoppen in, verstand op nul en gewoon gaan. Geen gebabbel, geen leuke boom links of vogeltje rechts. Neus naar de grond, muziek in de oren en pas stoppen als de finish (of onweerstaanbare bosrand) is bereikt. Waar de weg ook heen gaat, Suus loopt door tot ze is waar ze heen wil.

Als Suus niet wandelt, heeft ze interesse in bijna alles om haar heen: mensen, steden, geschiedenis, architectuur maar ook Beyonce, Friends en naaimachines. Los van deze wandeltrance loopt ze door het leven als een pelgrim. De tocht wordt gestart en zonder blikken of blozen afgemaakt. Werk op uren reizen van haar woonplaats? Gewoon de trein in en gaan! Vriendje aan de andere kant van de wereld? Die komt hierheen en dat gaat gewoon werken! Alleen naar Lille verhuizen terwijl je niemand kent? Hoe leer je anders vloeiend Frans! Steeds weer voor een groep basisschoolkinderen staan en over het regenwoud vertellen? Ik krijg ze altijd enthousiast. Promoveren, publicaties links en recht, zullen we dat combineren met een rol in het genootschap? Toch ook weer met vlag en wimpel gedaan. Vastbijten en afmaken, super stoer!

Maarten

Roemenië

(De weg naar) Boekarest

Lieve Suus,

Er zijn 204 landen op aarde. Jij bent rap op weg om deze allen te verkennen. Een aantal landen hebben we samen mogen ontdekken. Dat waren naast supergezellige, vreemde avonturen ook vaak leerzame. Enthousiast luisterde ik naar jouw verhalen die je ons als 'tourguide' vertelde. Vandaag mag ik luisteren naar het meesterverhaal bij je promotie. Wauw wat ben ik trots. Nu ligt ook de wetenschappelijke wereld aan je voeten. De titel doctor heb je natuurlijk meer dan verdiend. Je bent namelijk binnen de wetenschap maar ook daarbuiten een fantastisch slimme vrouw waar eenieder van kan leren. Veel succes met alle volgende avonturen! Kom je wel weer terug als je de wereld veroverd hebt?

Gefeliciteerd met de superprestatie!

Treinreis augustus 2012 Wenen – Sighișoara – Brasov – Boekarest;

Suus en ik hebben het reizen te pakken. Na onze eerste treinreis weten we dat alle coupés in de nachttrein een party-coupé is. Bier en snacks zijn een must! In Wenen bezochten we Sisi, en in Roemenië startten we een zoektocht naar Dracula. Uiteindelijk vonden we de liefste, meest behulpzame mensen ooit: Iedereen die we tegenkwamen leek ons een tour van de stad te willen geven, één man bracht met tot de deur van een toilet toen ik vroeg waar die was.

Spanje

Barcelona, Valencia, Cádiz, Sevilla, Madrid en (weer....) Barcelona

In 2010 gingen we met z'n vieren op een epische reis naar Spanje. Het was geweldig! Met de trein het hele land door van Barcelona naar Valencia naar Cádiz naar Sevilla naar Madrid en toen (weer) naar Barcelona. Engszins traumatisch was het verlies van het Nederlands elftal in de finale van het WK. Maar ja, we hebben toen onze zorgen maar weggedronken in een restaurant en gedaan alsof we Duits waren. We hebben te veel gezien en meegemaakt om op te noemen. Wat blijft is een warme herinnering!

Liefs van Co, Fran, en Renée

Grappen en grollen

Co en Suus zitten naast elkaar in het vliegtuig. Ze bedenken het volgende (wat de piloot denkt): tumtumm, laat ik eens gaan landen. Maar... hier is alleen maar water!! O NEE!! CABIN CREW! CANCEL LANDING!

Suus vertelt dat ze een blote man heeft gezien op het strand. Co vindt dat heel leuk en vraagt verheugd: "met een piemel??"

Suus, Renée en Co stellen zich voor dat Jezus gelijk kon praten toen hij was geboren. Zijn eerste woorden: "hallo moeder".

Renée vindt het maar raar dat de Spanjaarden de v als een b uitspreken: "wij zeggen toch ook geen Varcelona?"

Renée denkt dat ze best wel van Valencia naar Granada kan rennen. We zagen allemaal beelden voor ons van een heel hard rennende Renée met een backpack op. Als ze dan bij een berg komt rent ze gewoon door en gebruikt haar handen als scheppen.

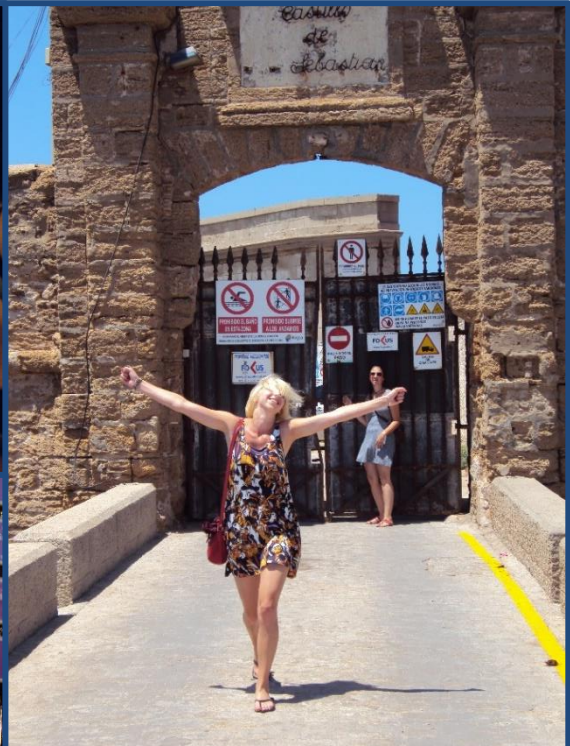
We stellen ons voor dat iemand vegetariër is en speciaal geen slang eet. In een restaurant moet je dat natuurlijk wel duidelijk maken: "Ober, hier zit toch geen slang in he? Ik eet namelijk geen slang".

Co heeft een nieuw motto: if you can't beat them, join them. "I'm a barby girl!", schreeuwt ze door de club.

Suus bedenkt dat ze met haar audioguide 112 kan bellen als ze verdwaald raakt.

Co wil Suus stiekem roepen (fluisterend) maar Suus keek Co aan terwijl ze angstig om zich heen moest kijken. Co al fluisterend: "Suuuuuuuus..... nee! Niet kijken... nee..."

La camisa loca. Hombre, donde ha comprato la camisa loca?

O Cebreiro, Galicië

Het was voor mij niet moeilijk om aan het verzoek te voldoen een plek te bedenken waar ik samen met Suzanne ben geweest. We hebben als moeder en dochter al een lange geschiedenis samen en zijn met het gezin, met de 'dames van der Beek' en de laatste jaren ook een aantal malen met zijn tweeën op reis geweest en we bezochten al heel wat plekken samen. De Camino Francés naar Santiago was voor ons allebei een enorme belevenis en daar stak voor mij één dag met kop en schouders bovenuit. Ik maak het mezelf makkelijk en citeer uit mijn Caminoblog, juni 2014:

“Dag 29: naar Fonfría 21 km

We werden vanmorgen om 6 uur met muziek gewekt, het Avé Maria schalde door de vertrekkers. Vandaag één van de letterlijke hoogpunten van de tocht, naar O Cebreiro. Je moet de O lang aanhouden en Cebreiro met enig gevoel voor drama uitspreken, dan hoor je iets van het ontzag dat pelgrims hebben voor deze klim. Over een afstand van 9 km is het 700 km klimmen. We hadden bij deze bergtocht gelukkig mooi weer met prachtige vergezichten. We genoten van de natuur, de stilte en zelfs van het gestaag klimmen.

We zijn vandaag de laatste provincie, Galicië binnen gekomen. De afstand tot Santiago wordt steeds korter, nu nog 140 km!

Ik heb vandaag een zwaar wandel parcours afgelegd en het ging geweldig! Conditioneel geen probleem en nergens in mijn lijf een centje last! Heerlijk om weer fysiek sterk te zijn.

Een week geleden vroegen Suus en ik ons af of en wanneer we onszelf zouden gaan tegenkomen; nu heb ik gemerkt dat ik niet mezelf ben tegengekomen, maar dat ik mezelf heb gevonden en dat is nog veel fijner. In het laatste jaar bleven mensen steeds maar zeggen dat ze me zo sterk vonden, terwijl ik me geen moment sterk heb gevoeld. Nu voel ik me wèl mentaal sterk.

Ik heb boven op de berg een zilveren St Jacobsschelpje gekocht, die zal ik thuis met Suzannes Moederdag schelpje aan een zilveren kettinkje hangen.

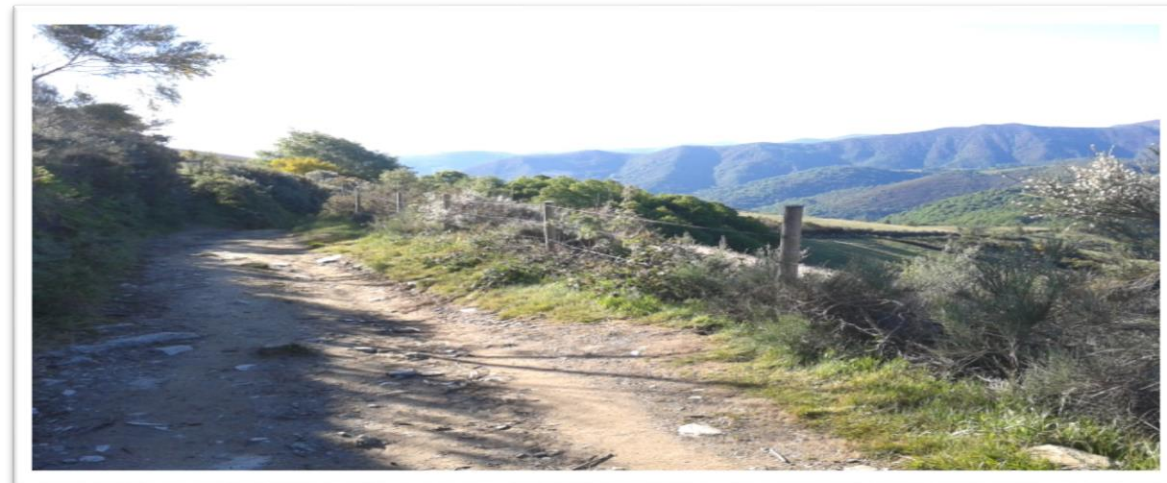
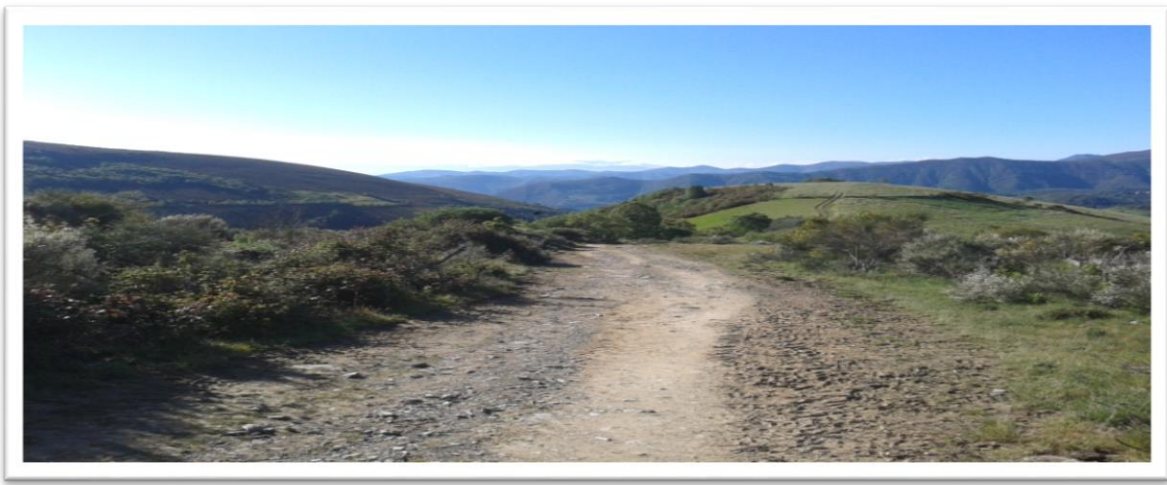
Het was een geweldige dag!”

De klim naar O Cebreiro was voor mij een soort wedergeboorte, een hoogtepunt in mijn leven. Stralend blauwe luchten, een prachtig landschap om ons heen en jij met je rugzak steeds een stukje voor me uit.

Lieve Suus, ik had dit niet meegemaakt als jij destijds niet aan je promotieonderzoek in Tilburg was begonnen en je mij niet had meegevraagd op jouw Camino. Het heeft onze onderlinge band nog verder versterkt.

Ik ben trots op je, je hebt vandaag een prachtige resultaat bereikt na jaren van onderzoek, studie, artikelen schrijven, voordrachten op congresbezoek, je periode in Virginia, je werkzaamheden voor het Jacobs Genootschap èn.... het pelgrimeren! Misschien ook nog weer eens samen?

Dikke kus van Mams.

Santiago de Compostella

Op 11 december 2014 neemt Annemieke afscheid in het Hofport ziekenhuis. Gedurende haar pelgrimage naar Santiago de C. aan de zijde van Suzanne neemt ze dit belangwekkend besluit. Het is eigenlijk een wonder dat Annemieke die tocht maakt nadat ze het jaar ervoor zo ziek is geweest. Het afscheid is een heugelijke en eigenlijk ook feestelijke gebeurtenis. In familiekring eten we in een vrolijke en opgewekte sfeer.

Suzanne vertelt enthousiast over haar promotie onderzoek en ervaringen op de tocht over de Camino Frances. En de rest is geschiedenis.

Marga en ik vertrekken vier maanden later voor ónze pelgrimage. De dag na ons gesprekje besluiten we zonder veel omhaal dat wij dat ook willen.

Op 29 mei 2015 arriveren we op het plein voor de kathedraal na vijf weken intense ervaringen, iets mooiers heb ik in mijn hele leven niet gedaan. Marga en ik hebben enorm genoten van alle indrukken, niet na te vertellen. Suzanne wees ons in eerste instantie een klein beetje de weg door te zeggen dat iedereen met eigen intentie en motief op pad kan gaan. Er zijn geen regels of wat dan ook.

Suzanne en Annemieke zijn die periode weer op pad en inmiddels in Santiago. We ontmoeten elkaar die middag op het plein, een emotioneel en waarachtig weerzien. De composela is gedateerd op 30 mei, vijf jaar na papa's resp opa's overlijden. Hij en oma zullen deze ontmoeting prachtig hebben gevonden.

Roeland en Marga.

Noord-Amerika

De Bahama's

Somewhere on a beach

A year and a half ago we took an adventure to an island neither of us had been too before. But that journey was both very real and very metaphorical as we had no idea where we were going to go in terms of our relationship. It was a leap to be sure, but it's the best decision I ever made. Together we discovered a love lying on the beach and doing nothing while drinking cheap beer, reading and (for some of us) tanning under the hot Bahama sun. There was also a discovery of White Russians (on my part through you) and my life has been forever changed by both you and The Dude. Without this trip who knows if I would be here living with you today, but I am, and I so very happy I've been able to take this journey with you. The Dude Abides.

Max

United States of America

Het zuidoosten van de V.S.

De zusjes van der Beek de wereld rond.

Na ontelbare Ardennenvakanties, familievakanties naar onder meer Frankrijk, Italië en Duitsland, meidenweekenden naar Parijs, Barcelona, Istanbul en als uitschieter New York en inmiddels twee edities van 'de zusjes van der Beek de wereld rond' mag ik mezelf een officiële reisgenoot van Suus noemen.

In Suus vind je niet alleen een heel goed gezelschap, maar ook de ideale reisgids.

Ze vindt altijd de leukste airBnB's (met uitzondering van de vage kamer in Charleston, waar onze kamer niet op slot kon, er een hond in en uit liep en we gewekt werden door de wietgeur die onze host in het huis verspreidde). Op dag 1 zet ze de prachtigste stadswandelingen in elkaar om een sfeer van de stad op te doen. Samen zoeken we de geschiedenis van onze omgeving uit en testen we elkaar op jaartallen en namen (Wie was de beste vriend van Goethe? Wie is de uitvinder van de Cotton Gin? In welk jaar startte de burgeroorlog in León?)

Vorig jaar zijn Suus en ik gestart samen de wereld over te gaan. De eerste editie 'de zusje van der Beek in de USA' bracht ons van Washington DC tot New Orleans, met als extraatje een weekendje Bahama's. Elke dag een selfie leverde prestatiedruk, maar ook veel leuke plaatjes op. Samen hebben we in onze wagen (zonder verzekering en zonder kleerscheuren) honderden kilometers afgelegd, lezed over de volgende bestemming met pitstops bij alle Starbucks voor WiFi en de enige drinkbare koffie in Amerika. Oprechte angst sliegt toe toen we met extreem weinig benzine in de wetlands voor New Orleans belandden. Maar met vertrouwen (en geen andere keus) hebben we ons eindpunt bereikt.

(wordt vervolgd)

New York (onder anderen)

Lieve suus,

Onze reis samen bracht ons naar Florence and the machine! Wat was dat een tof kadootje! We hebben samen heel wat familie uitjes en damesweekenden meegemaakt, maar dit deden we met zn tweetjes. Samen hebben we er een leuke avond van gemaakt. Lekker eten, daarna naar het concert. Wat een supervrouw is die Florence (als ze al zo heet). Super stoer lekker rennen op blote voeten over dat podium. Zal deze ervaring nooit meer vergeten!

Natuurlijk zijn er nog meer tripjes die bij me opkomen zoals het weekend op bezoek bij jou in Lile. Maarten en ik op road trip met onze opie en ons vertrouwde rode matrasje. Die paste net in je knusse kamer op de grond. Ook je bezoek aan Costa Rica was fantastisch maar veel te kort! Abel zag vandaag een blond meisje en moest meteen aan tante Suus denken. Tante Suus heeft ook van die mooie haren hè. Super lief!

Ik hoop dat Costa Rica nu op je nummer 1 staat van reizen nog te doen, want je was hier veel te kort. Dan kan Abel hier een tour geven. Dat is het allerleukste aan alle citytrips met Suus, de stadswandelingen met gids Suus die alle leuke weetjes voorleest.

Tot snel lieve Suus,

Je schoonzus Hanneke

Zuid-Amerika

Brazilië

Ocara en Fortaleza

Een jaar lang geld ingezameld om de wereld een stukje beter te maken. Steen voor steen. Deze reis veranderde mijn kijk op de wereld. En niet alleen omdat het de eerste keer was dat ik Suus drie weken lang elke dag zag.

Renée (en Francisca en Felice)

Peru

Machu Picchu

Lieve Suus,

Toen wij samen als pasgeboren baby's naast elkaar in de wieg lagen bedachten onze ouders dat het leuk zou zijn als we later samen in een studentenhuis zouden gaan wonen en samen naar Rome zouden gaan. Dat eerste is gebeurd: we hebben samen een superleuke studententijd gehad op de Blasius met de andere Blasiusmeisjes. Dat tweede is niet gebeurd, want wij kozen er voor nog veel verder te gaan, namelijk naar Peru.

Onze reis naar Peru is een van de meest geweldige ervaringen uit mijn leven geweest. Vier volle weken waren we bij elkaar en iedere dag was een feest. We hebben zo veel meegemaakt daar! Maar het hoogtepunt (letterlijk en figuurlijk) van die reis was voor mij de Incatrail. Vier dagen zonder te douchen door de bergen banjeren en uitkomen bij Machu Picchu: wat een onvergetelijke belevenis.

Van te voren waren we flink bang gemaakt door onze gids want, zo zei hij, heel veel mensen vielen na de eerste dag al af! Wij waren dus een beetje bang. Maar na dag 1 was onze gids zo van ons onder de indruk dat hij dacht dat we geen enkel probleem zouden hebben met het bereiken van Machu Picchu (wij helemaal trots). Pff, ons een beetje onderschatten.

Het was wel een beetje koud. Het miezerde vaak een beetje en dan lagen we 's nachts in vochtige kleren in een (iets te dunnen) slaapzak te bibberen. Althans, ik dan. En jij vond het heel irritant dat mensen de hele tijd tegen je zeiden dat je stokken moest gebruiken bij het afdalen. Daar had jij geen zin in.

Zomaar wat grappen en grollen op weg naar Machu Picchu:

Suus en Co zien al een tijdje een kip rondlopen op het grasveldje waar hun tent staat. Het beestje tokkelt nogal hysterisch en lijkt een beetje van 't padje af te zijn. Als Suus en Co later met een biertje in hun tent zitten (het regent), ontdekken ze een gek flapje met daarachter een soort raampje. Ze bedenken dat dat er vast voor is bedoeld om de kip bij de lurven te grijpen als hij nietsvermoedend langsloopt en te kelen.

Suus en Co zijn best wel een beetje moe van al dat geklim en geklauter in de Andes. Gelukkig hebben ze zeven Peruaanse mannen bij zich die hen kunnen helpen (zie foto). Ze bedenken dat als het echt niet meer gaat, die mannen hen best kunnen dragen. Een man bij de schouders, een ander bij de voeten, en dan met de voeten vooruit de berg op gedragen worden. Eenmaal bij de top aangekomen kunnen ze dan als een soort Jezus aan het kruis rechtop op de berg worden gezet, terwijl de zon opkomt boven Machu Picchu.

Suus, we zijn samen opgegroeid, we hebben samengewoond, zijn samen op reis geweest en zijn (ongeveer) tegelijkertijd gepromoveerd. Jij mijn paranimf en ik de jouwe. Ik hoop dat onze levens altijd zo in elkaar vervlochten zullen blijven. Je bent geweldig!

Liefs van Co

Twee meisjes besluiten naar Machu Picchu te lopen en krijgen daarvoor een crew van, jawel, zes dragers en een kok!

Hier zijn we op het hoogste punt van de Incatrail aangekomen (4215 meter). Dat was best een zware klim. En op de top was het ijskoud. Maar het was het allemaal waard.

Hier komen we aan bij Machu Picchu, heel vroeg in de ochtend. Onze gids rende zowat de berg op, weet je nog? Maar wij durfden niets te zeggen omdat we niet wilden dat hij zou denken dat we zwak waren.

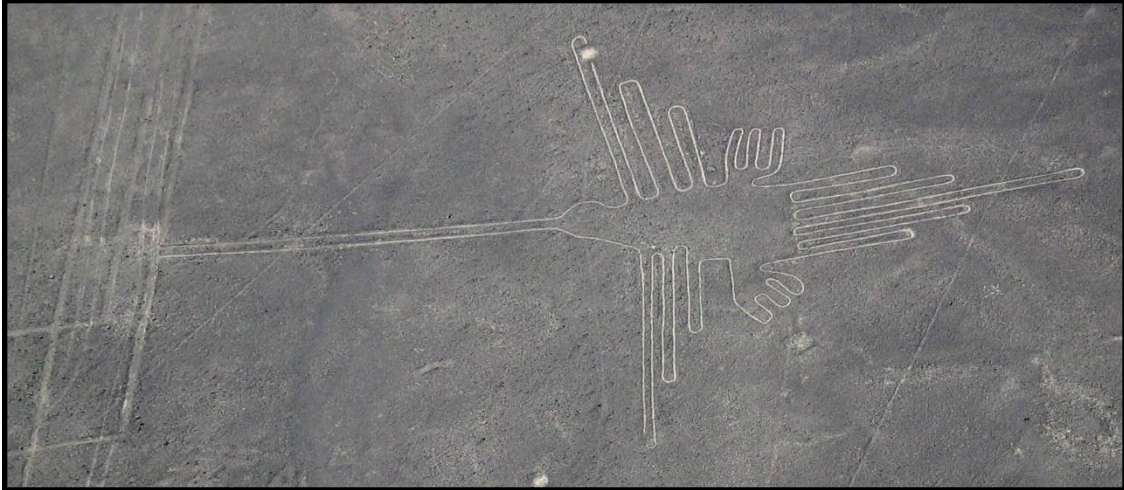

Nazca

Oké nog eentje dan! Deze moet ook echt wel in de reisgids. Toen we in Peru waren hebben we ook de eeuwenoude Nazcalijnen gezien. Het was alleen een beetje jammer dat jij niet echt van de vlucht hebt kunnen genieten omdat je SUPER bang was. Het was ook wel echt een gammel vliegtuigje. Ik weet dus niet of je ook echt iets van de nazcalijnen hebt gezien, maar het was wel heel bijzonder!

We hebben daarna ook nog een leuke tour gekregen door de omgeving. Daar hebben we aquaducten gezien van 2000 jaar oud en het oude bestuurscentrum van de Nazca's en de Inca's. Dat was echt een heel leuke rondleiding, nog veel leuker dan die Nazcalijnen eigenlijk, in de eerste plaats omdat jij niet dacht dat je dood ging natuurlijk.

We hebben toen 's avonds om 22:00 uur de nachtbus genomen naar Arequipa. Dat was echt een lange reis.... Gelukkig hadden we op een gegeven moment ontdekt dat de eerste klas eigenlijk helemaal niet zoveel duurder was maar wel véel chiller.

Midden-Amerika

Costa Rica

San Miguel

Ergens in de jungle zitten Maarten, Hanneke, Hannah, Abel en Luuk een beetje te chillen. Oh en natuurlijk een heel project op te zetten en keihard te werken. Niet leuk dat ze zover weg zijn!! Gelukkig is er het internet en de fotografie.

Cuba en Nicaragua

De zusjes van der Beek de wereld rond (2)

'De zusjes van der Beek in Midden-Amerika' heeft afgelopen jaar plaatsgevonden. We zijn gestart in Havana, Havana, Cuba, waar we mochten overnachten in de casa van de geweldige Martha. Ze heeft ons overladen met adviezen voor twee dames in de grote, boze stad: "Amigo, amigo! Deze mensen zijn niet jouw amigo's". Over rum-cola's en mojito's wegtikken heeft ze gelukkig niets gezegd. Hier startte tevens onze cursus 'revoluties en vrijheidsstrijders in Midden-Amerika'.

In León, Nicaragua hebben we de zonsondergang over vulkanen bekeken en hebben we geleerd dat je *nóóit* op reis mag gaan zonder een slotje mee te nemen. Nabij Grenada vonden we een paradijsje waar we toch maar een nachtje zijn gebleven en van heerlijke luxe hebben genoten. Na een helse busreis kwamen we bij een verlaten eilandengroep waar het stikte van de dikke padden en een maaltijd regelen enige moeite kostte.

In San José, Costa Rica zijn we door de grootste goudverzameling van Midden-Amerika gerend om te genieten van een broodje Subway. Al snel kwamen we aan bij onze laatste stop: San Miguel, het dorpje waar Maarten, Hanneke en onze neefjes Abel en Luuk sinds een jaar wonen. De tijd ging veel te snel voorbij (die moeten we in de volgende editie nog maar eens over doen).

Volgend jaar zullen we een volgend reisplan moeten maken. 'De zusjes van der Beek in Zuid-Amerika' ligt voor de hand. Ik heb er nu al zin in!

Suusje, ik zou nog uren kunnen doorpraten over onze avonturen. Ik zou met niemand anders de wereld rond willen!

Heel veel liefs van je zusje Hannah.

Azië

Thailand

Lieve Suus,

Onze reis begon 15 jaar geleden in Woerden op zoek naar Orion zijn riem. Sindsdien zijn we op vele plekken samen geweest waardoor niet alleen onze wereld groter werd maar ook onze vriendschap. We hebben samen onze eerste stapjes in de wijde wereld gezet in Londen en hebben vervolgens alleen maar groter gedroomd. Van huizen bouwen in Brazilië tot apen voeren in Thailand, geen klus was te gek voor ons. Zelfs niet toen we in het berenverblijf het hek niet goed hadden gesloten en de babyberen op ons afkwamen. Ik ben heel trots op je dat je deze zware weg naar je PhD met succes hebt afgelegd. Wie weet waar jou reis vanaf nu naartoe gaat. Wat ik wel weet is dat ik ook de komende 15 jaar nog steeds jouw reisgenootje blijf.

Liefs, Francisca

De wereld door de ogen van Suus

Een reisgids voor de Suzanne pelgrim

